

השבועון לפנסאים • יוצא לאור על ידי תלמידי ישיבת תורת"ל המרכזית כפר חב"ד

אָר בּוֹן לַאמֶטער־נשׂיק!

גליון 15 • עהת פרשת נשא, ה' סיון תשע"א, מ"ו לעומר

מאירים בחברותא
המבצע מתחיל ביום ראשון, בכל רחבי הארץ!

פנסאים
מאירים את העולם
על-ידי לימוד התורה

שערי תלמידי ישיבת
חופכי תמימים ליובאוויטש
המרכזית כפר חב"ד

סקר קוראים

הגיליון אותו אתם אווזים כעת בידכם הוא ה-15 במספר. בעמדנו בפרק זמן זה, זהו הזמן לפנות אליכם הקוראים, ולשמוע את חוות דעתכם על העלון. כמובן, איננו מתעניינים סתם. מטרה לנו בדבר: להבין כיצד נוכל לשפר את עלוננו המרתק עוד יותר, לתועלת הקוראים הנאמנים. את הסקר יש למלא (על דף נפרד, לא לקרוע את העיתון) ולהחזיר למפקדת הפנסאים. בין העונים על הסקר יוגרל ספר יקר ערך.

מתי אתה קורא את העלון בדרך כלל:

1. מיד כשאני מקבל אותו. 2. ליל שבת. 3. יום שבת. 4. אחר _____.

איזה ציון היית נותן לתוכן העלון:

1. מצוין. 2. סביר. 3. טעון שיפור. 4. אחר _____.

איזה ציון היית נותן לעיצוב העלון:

1. מצוין. 2. סביר. 3. טעון שיפור. 4. אחר _____.

האם ישנם מדורים אותם אתה לא קורא? אם כן, איזה?

מי מבני הבית - מלבדך - קורא את העלון?

איזה מדור היית רוצה שיהיה בעלון?

האם יש שיפורים נוספים שברצונך להציע?

שם החייל: _____

המלמד: _____

העלון מוקדש לזכות הרך הנולד בן דבורה לאה, שיזכה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו, ולגדול כחייל בצבאות ה' לנחת רוח כ"ק אדמור נשיא דורנו ולזכות הרווי שיחי

אצלנו בקבוצה

מיומנו של 'פנסאי' צעיר

פארבריינגען לאחדות

שניאור מספר:

ביום שבת זו, לא תפגשו אותי בבית הכנסת. גם לא את שאר חברי הקבוצה - לויק מענדי ושמוליק. אתם יכולים להבין שאם אני מדבר על יום שבת ולא על הלילה אנחנו לא נוסעים לשום מקום. אז מה כן? ובכן: בשבת זו אנחנו נתפלל את תפילת היום בישיבה, ואחרי זה נתוועד כולם בבית שלי, יחד עם זעליג המלמד.

הרעיון כולו, היה דווקא של זעליג. כליל שישי הגעתי לישיבה, וזעליג הפתיע אותי בשאלה. בדרך כלל, אני הוא זה ששואל ראשון, במפגש שלי עם כל אדם, וגם עם זעליג. עכשיו, זעליג היה הראשון ושאל: "אולי יש לך רעיון איך נוסף באחדות?"

אל תרגישו לא נעים. גם אני, בדקה הראשונה, לא הבנתי מה פתאום זעליג נזכר בהוספה באחדות. אבל זעליג מיהר להבהיר את עצמו.

"בשנת תשמ"ו, חל ראש חודש סיון ביום ראשון, ושבת מברכים הייתה גם ערב ראש חודש. בשבת שלפניה עורר הרבי בהתוועדות על אחדות. בין הדברים, ביאר הרבי כיצד חודש סיון קשור עם אחדות, וממילא בראש החודש מתבטא עניין האחדות בעוצמה ובתוקף.

"חודש סיון הוא הרי החודש בו קיבלו בני ישראל את התורה. לפני מתן תורה, כאשר התכוונו בני ישראל ליד הר סיני, שררה ביניהם אחדות נפלאה. הן אז נאמר עליהם "ויהן שם ישראל" בלשון יחיד - כאיש אחד בלב אחד.

"חודש סיון הוא גם החודש השלישי, שהרי התורה מונה את החודשים מניסן. המספר שלוש מורה על חיבור בין שני דברים שנראים מנוגדים - למשל, חסד וגבורה - עד כדי כך שמשניהם ביחד נוצר דבר שלישי שכולל את שניהם - למשל, תפארת.

"הרבי הורה אז, שבשבת ערב ראש חודש יתאספו אנשים להתוועדות חסידים, ובה ידברו על גודל מעלת אהבת ישראל. לכן, אני חושב איך אפשר להגביר את האחדות בתוך הקבוצה שלנו".

שמחתי על ההזדמנות לענות בשאלה: "מה הבעיה? הרבי הרי אומר בצורה ברורה שהדרך להגביר את האחדות היא ע"י התוועדות. למה שלא נעשה גם אנחנו התוועדות?"

לרגע אחד קימט זעליג את עיניו בשאלה, כאילו מתפלא כיצד נתוועד אנחנו, ילדים צעירים שכמונו. אך מיד הוא שב לחיכוך הקבוע וסיכם: "אז אתה מארגן את ההתוועדות ומודיע לכולם? מצויין! להתראות בשבת..."

(מעובד ע"פ שיחת ש"פ בחוקתי תשמ"ו)

טועמים גאולה

עובדות על ימות המשיח, מתוך ציפייה לביאתו המהרה

יהודים טהורים

בגוף האדם יש עצם אחת ושמה "לוז". יש שסוברים שזו העצם שמאחורי הראש, במקום קשר התפילין, ואחרים סוברים שהיא העצם המסיימת את עמוד השדרה. כולם מודים שעצם זו אינה מתחזקת מהאוכל שאדם נהנה ממנו, אלא ניוונת רק מסעודות השבת. עצם זו אינה מתכלה לעולם, ובתחיית המתים יתפתח ממנה גוף היהודי.

מכיון שבתחיית המתים ייבנה גופם של היהודים בידיו של הקב"ה, יהיו כולם טהורים וזכים לגמרי, ללא שמץ של טומאה. כדי שכל היהודים יהיו בדרגת קדושה זו, ימית הקב"ה את כולם לרגע אחד, ומיד יחיה אותם שוב, טהורים וזכים. הרבי מחדש, שהיהודים שיש להם היום 'ביטול' מוחלט וכל מציאותם היא בעונה, לא יזדקקו למיתה זו שלפני תחיית המתים, שען גופם מזוכך כבר.

כאשר יקומו המתים, יצעדו אנשי כל דור בעקבות נשיאם. אנשים מתקופת האדמו"ר הזקן, למשל, ילכו מאחוריו בגאון, ואילו אנשי הדור שאחרי יצטרפו לנשיאם - הרבי האמצעי. אנחנו נלך כמובן עם הרבי שלנו- נשיא הדור השביעי.

תמונה מספרת

ההתרחשויות מאחורי התמונות

מדי שנה, בסוף חודש אייר, התקיים ב-770 הכינוס המרכזי של נשי ובנות חב"ד. הרבי היה משתתף בכינוס ואומר שיחה בפני הנשים. התמונה ניתן לראות את הרבי ביציאה מהכינוס, ביום כ"ה אייר תשנ"א, ובידיו שי מיוחד שהעניקו לו הנשים.

חסידישע קוק

נקודת מבט עונה - משיחות הרבי

| חסיד הוא פנסאי

"א' חסיד איז אַ לאַמטערנשיק" (= "חסיד הוא פנסאי"), אמר הרבי הרש"ב במענה ליהודי שהקשה - מהו חסיד. הנה הסיפור, כפי שסיפר אותו הרבי בהתוועדות י"ב תמוז תשכ"ב: בהזדמנות מסוימת שאל אחד החסידים את הרבי הרש"ב: מהו חסיד? והשיב הרבי: חסיד הוא "לאמטערנשיק" - האיש שהולך ברחובות להדליק את פנסי העיר.

- בעבר, היו קבועים ברחובות העיר פנסים, והיה אדם ממונה להדליק את הפנסים לפנות ערב, בלכתו עם מקל ארוך (כיוון שהפנסים היו קבועים במקום גבוה) שבראשו דולקת אש, וכך היה מדליק את הפנסים כדי להאיר את חשכת הלילה. אדם זה היה נקרא "פנסאי".

החסיד נמשל לאתו פנסאי - המשיך הרבי - שמתהלך עם מקל ארוך שבראשו דולקת אש, ויודע שהאש אינה שלו, אלא שעליו מוטל התפקיד להדליק על-ידי אש זו את כל הפנסים.

ושאל החסיד: ומה אם הפנס נמצא במדבר שמם? והשיב הרבי: גם אז צריך להדליק את הפנס, שיראו שזהו מדבר שמם. וגם כדי שהמדבר השמם יתבייש מפני הפנס. והמשיך החסיד לשאול: ואם הפנס נמצא בים? והשיב הרבי: יש לפשוט את הלבושים, לקפוץ למים ולהדליק את הפנס.

וחזר החסיד ושאל: האם אכן זהו חסיד? - הרבי הררה לרגע, ואז השיב: כן, זהו חסיד.

כמה מילים

משולחן המערכת, אליכם הפנסאים

שלום לכם, פנסאים יקרים!

השבוע אנחנו מגיעים לגיליון ה-15, שזה, לכל הדעות, מספר מכובד ומרשים. בגיליון זה הוספנו, בעמוד האחורי, סקר, שמטרתו לשפר את העלון שלנו. אנא, מלאו את הסקר בתשומת לב והחזירו אותו אלינו, כך תשתתפו בהגדרה, וגם תעזרו לנו לשפר את העלון - לטובתכם.

גם השבוע מופיעים המדורים הקבועים, כשבמדור "טועמים גאולה" חלק שלישי ואחרון אודות ימות המשיח ובמדור "חסידים ראשונים" החסיד המפורסם בענטשע שם טוב, שמהווה סמל ומופת להתקשרות אמיתית לרבי.

הגליון הבא ייצא בעז"ה לקראת חג השבועות, במהדורה מיוחדת. היכוננו היכוננו!

מערכת "א-לאמטערנשיק"

חסידים הראשונים

קיום לדמותם של חסידים

| החייל של הרבי!

ליל פורים תשל"ג, ב'אל' הגדול ב-770. הרבי נכנס להיכל בצעדים מלכותיים, כשזרועו שלובה בזרועו של אורחו - נשיא המדינה מר שז"ר. המון החסידים שמילאו את המקום נדחקו לצדדים, יוצרים 'שביל' שמגודר בגדר חיה, אנושית.

הרבי מחווה בראשו לכיוונו של אחד מהחסידים שנדחקים ליד השביל, ומצהיר: "זהו החייל שלי". מיהו החסיד נמוך הקומה, שעיניו הבעורות מביעות נחישות ודבקות במטרה? הבה ונכיר את הרב בניציון שמטוב, החייל של הרבי:

...

דרכו של הרב בניציון שם טוב, או כפי שכונה בפי חבריו בחיבה - "בענטשע", החלה ממש "במקרה". משפחתו לא נמנתה על חסידיו חב"ד, ובעיירה בה התגוררו כלל לא הייתה קהילה חב"דית.

עם הגיעו לגיל מצוות, חפץ הנער הצעיר להמשיך את לימודי הגמרא בהם עסק ב'חדר', וללמוד בישיבה. עיירתם, דרויא, מרוחקת הייתה מכל מרכז תורני, ולנער ולחבריו לא הייתה אפשרות לדעת איזה ישיבה עדיפה בעבורם. חברו של בענטשע, ר' אברהם דרייזין (מאיור), החליט משום מה שחפצו ללמוד בישיבה שבליובאוויטש.

כעבור כמה חודשים, שיגר הנער הצעיר אברהם מכתב לחברו בענטשע, בו הוא מהלל ומשבח את הישיבה אליה הגיע - בליובאוויטש, וממליץ עליה בכל פה. כך הגיע בענטשע לליובאוויטש, בה הפך לחסיד נלהב. וכך כתב עליו הרבי הריי"צ: "בן ציון ש' הוא בחור למדן וירא שמים בעל כשרון נעלה בלימוד

'הנגלה' ו'דא'ח', בקי בגמרא ובהרבה הלכות ביו"ד וחונ"מ, ועתידות טובות כעילוי ניבאו לו".

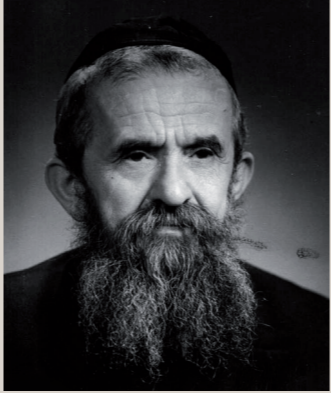
...

הנהגתו של בענטשע, בכל דבר שבקדושה, הייתה כשל חייל. פעם אחת, עוד בהיותו ברוסיה, ראה דרך חלון ביתו כיצד אחד ממפקדי הצבא

ר' בענטשע עם קצינים בצה"ל בעת ביקורם בישיבת תות"ל המרכזית בכפר חב"ד

תעודת זהות

הרב בניציון שם טוב

נולד בשנת תרס"ב בעיירה דרויא שבבלרוסיה להוריו ר' כתריאל ואמו מרת בתיה

למד בישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש

נפטר בחטף בתאונת דרכים ביציאה בכפר חב"ד במוצש"ק ו' תמוז תשל"ה

גורר את ר' שמעון שטילערמן למעצר. מיד יצא בענטשע מביתו, ניגש לקצין, וכשקריאת "שלום עליכם" לבבית בפיו זינק עליו בחיבוקים ונשיקות. כשהקצין עדיין המום מהפגישה ה'מרגשת' עם אדם שהוא כלל אינו מכיר - דרך בענטשע על רגלו של ר' שמעון שהבין את הרמז, נשא את רגליו וברח מן המקום.

בינתיים, הקצין הרוסי הבין פתאום את כוונתו האמיתית של הזר - הלא הוא בענטשע - וביקש לעצרו. אך בענטשע הבהיר לקצין כי הממונים עליו יהפכו אותו ללעג וקלס אם ישמעו שחסיד זקן הצליח 'לסדר' קצין מוכשר כמוהו. לאחר תוספת של כמה שטרות כשוחד, שוחרר בענטשע לנפשו.

אך עוד יותר מבכל דבר אחר, מצוין היה בענטשע בהתקשרותו לרבי. כאן, נהג כחייל אמיתי ובלי שום חשבונות עסק בענייניו של הרבי במסירות שאין לה אחר ורע.

במוצאי תשעה באב תש"י, נוסד בניו-יורק ה'ועד להפצת שיחות' שמטרתו המוצהרת - הפצת שיחותיו הקדושות של הרבי בעולם כולו. במהלך השנים, ערך הועד את שיחותיו של הרבי ומסרם לאישורו. לאחר שהרבי הגיה את השיחות, הדפיס אותן הועד בחוברות ששוגרו לכל קצוי תבל. בשנת תשכ"ה, כאשר פסק הרבי מלהגיה את השיחות, נחלשה פעילותו של הועד.

בענטשע קם, והחליט לעשות מעשה. הוא השיג מהרב חודקוב, מזכירו של הרבי, את האישור הנדרש להדפסת שיחות הרבי, וקיבץ סביבו כמה בחורים נמרצים שעמלו על הפקת החוברות. גם כאן, בהפצת השיחות, נהג בענטשע כחייל אמיתי. הבעיה התעוררה

כאשר השיג בענטשע את סכום הכסף שנדרש לרכישת מכונת דפוס ששיפרה את איכות החוברות. כעת, נדרש מקום להניח בו את המכונה. בנוסף, נדרש מקום לפעילות הועד שהתרחבה, ודרשה משרד מרווח.

הפיתרון של בענטשע היה פשוט אך מפעים. הוא פשוט אסף את כל חפציו מביתו, וריכו אותם בחדר וחצי בקצה הבית. בענטשע עבר עם ביתו היחידה להתגורר בחדרון, ואת שאר הדירה העמיד לרשות הועד.

בשנת תשל"ה שהה בענטשע בארץ הקודש, וייסד את "מכון לוי יצחק" להפצת השיחות בלשון הקודש. במוצאי שבת פרשת קורח, לאחר שבמשך כל הצהריים התוועד עם תושבי הכפר על הצורך להיות קשורים לרבי, יצא בענטשע אל מחוץ לכפר, שם פגע בו רכב חולף. כעבור זמן קצר, השיב בענטשע את נשמתו ליוצרה.

בסיום ימי השבעה, דיבר הרבי בהתוועדות על פטירתו של בענטשע, והצמיד לשמו תארים מופלאים. לאחר השיחה אף הורה הרבי לבנו - הרב אברהם יצחק, לנגן את שירו של בענטשע, "מי ארמייא אדמורא".

הדרך לאמת

סיפור אמיתי בהמשכים

מעובד ע"פ קובץ "החמים"

תקציר: הנער היתום ניצב מחוץ לעיר, לאחר שברח בסוף תפילת שבת וזוכר בכל התהפוכות שעברו עליו. באחד הימים נקלע שמואל-בצלאל לבית הכנסת של החסידים, שם גורש בבושת פנים משיעור בספרון קטן ומסתורי.

פרק שלישי | שפלות וגאות

שפעמים רבות מאחרים הם את תחילתו של המניין, וכדי לעמוד את תפילת שמונה-עשרה עם הציבור, מדלגים הם חלק ניכר מהתפילה. הן דבר זה הוא היפוכו המוחלט של עיון תפילה, התפלא.

עיקר ביקורתו הייתה מופנית כלפי רבה של העיירה, ר' הערשעלה. מעולם - גם לא בשבתות וימים-טובים - לא ארכה תפילתו של ר' הערשעלה יותר מחצי שעה. מקצר היה את תפילתו ביותר, וכשסיים - נראה היה כאילו התפטר מעול כבד שנשא, ושמחתו הייתה גלויה וניכרת.

בלימודו של ר' הערשעלה, ניכרה הנהגתו. בכל הזדמנות שהייתה לו טרח להזכיר, שהוא כמו אחד מה'ראשונים' ואין לו שום צורך בעיון בספרי ה'אחרונים'.

נוהג היה ר' הערשעלה להכריז, שאצלו בראש מונחות כל מסכתות הש"ס עם פירוש התוספות, ואף את ספרי הרמב"ם יודע הוא בעל פה.

שמואל בצלאל תכנן לבקש הסברים מרבו על ההבדלים הגדולים כל כך בין החסידים למתנגדים, אך כדי לשאול שאלה כזאת, ידע, עליו להמתין להזדמנות המתאימה.

ושעת הכושר לא איחרה להגיע...